

Urszula Ruszkowska-Koguciuk, Irena Kutyłowska

Uhrusk, gm. Wola Uhruska, woj.
chełmskie, st. 13/52

Informator Archeologiczny : badania 22, 152

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nym - wypełnisko wkopu do rury kanalizacyjnej, oraz poniżej warstwa żółtego, sypkiego piasku. Piasek ten traktuje się jako zasypisko piwnicy, której strop zachowany jest w postaci fragmentów belek drewnianych osadzonych w otworach wykutych w murze nowożytnym.

Inwentarz ruchomy, zróżnicowany chronologicznie, zawierał obok fragmentów naczyń wypalanych w atmosferze redukcyjnej, datowanych na późne średniowiecze, fragmenty nowożytnych naczyń ceramicznych, kaflę płytkowych i naczyń szklanych - głównie butelek. W sumie znaleziono 219 fr. ceramiki, 181 fr. przedmiotów szklanych, 63 fr. przedmiotów metalowych i 289 kości zwierzęcych.

W wykopach odsłonięto 10 murów ceglanych i sklepienie, przy czym tylko 3 mury wiązać można z budynkiem ratusza, pozostałe zaś datowane są na czasy nowożytne. Dwa z murów gotyckich traktować można jako fragmenty murów obwodowych, zaś trzeci jako działowy. W murach obwodowych występują odsadzki ceglane związane najprawdopodobniej z pozostałościami posadzek parteru i piwnicy. Piwnica miałaby wówczas 1,9 m, zaś jej strop, na podstawie śladów w murach, miał najprawdopodobniej grubość 70-74 cm. W murze obwodowym kondygnacji piwnicy znajduje się nisza z wkluciami na dwie półki. W ścianie działowej odsłonięto fragment przejścia pomiędzy pomieszczeniami piwnicznymi. Mury gotyckie zbudowane są w wątku wendyjskim, częściowo otynkowane, częściowo spoinowane bez śladów tynku. Stwierdzić można, że budynek ratusza miał wewnętrzną szerokość 13,5 - 13,8 m i długość ponad 26 m.

Pozostałe mury zbudowane są w wątku blokowym i pochodzą z trzech faz budowy zboru ewangelickiego. Odsłonięte sklepienie kolebkowe związane jest z ostatnią fazą funkcjonowania zboru.

Trzemeszno, woj. bydgoskie, st. 7 - patrz wczesne średniowiecze

Uhrusk, gm. Wola Uhruska, woj. chełmskie, st. 11/50 - patrz późne średniowiecze

Uhrusk, gm. Wola Uhruska,
woj. chełmskie
st. 13/52

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Chełmie

Badania prowadziła mgr Urszula Ruskowska - Kogucik, konsultant dr Irena Kutylowska. Finansował WKZ w Chełmie. Pierwszy sezon badań. Stanowisko pradziejowe, wczesnośredniowieczne i nowożytne.

Stanowisko oznaczone podczas badań AZP jako nr 52 i 13 w miejscowości Uhrusk, położone jest na terasie pierwszej nadzalewowej Bugu. Usytuowane jest przy starej drodze wiodącej przez wieś Uhrusk w kierunku koryta Bugu.

Zlokalizowano tam stanowisko z ceramiką kultury łużyckiej. Założono tam dwa wykopy sondażowe o wym. 4,00 x 1,00 m i 5,00 x 2,00 m.

W mniejszym wykopie poza warstwą humusowo-orną mładszości do 1 m i zalegającą nad całkiem płaszczystym nie udało się wyróżnić obiektów. Uzyskane drobne materiały ceramiczne świadczą o penetracji tego terenu w pradziejach, wczesnym średniowieczu i czasach nowożytnych. W wykopie drugim natomiast uchwycono relikty zabudowy drewnianej na kamiennej podwalinie. Uzyskane materiały zabytkowe, szczególnie kaflę piecowe wskazują, że obiekt funkcjonował od XVI do poł. XVIII w. Jego lokalizacja przy drodze wiodącej ze wsi Uhrusk ku korytu Bugu pozwala domyślać się w nim zabudowań związanych z funkcjonowaniem tu w tym czasie przeprawy przez rzekę. Podobnie jak w sąsiednim -mniejszym wykopie tak i w tym, obok liczonej ceramiki nowożytnej występowały ułamki naczyń pradziejowych (kultury łużyckiej i z okresu rzymskiego) i wczesnośredniowiecznych.

Materiały są przechowywane w Muzeum Okręgowym w Chełmie.

Wąchock, woj. kieleckie - patrz późne średniowiecze

Włocławek - patrz późne średniowiecze